

[Finansministeren.]

reder til personer, der er ansat i hans virksomhed, ikke skal medregnes ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst. En sådan tilladelse skal være betinget af, at beløbene udredes i form af aktier eller obligationer udstedt af arbejdsgiveren, samt af, at arbejdsgiveren svarer en afgift på 30 pct. af det beløb, hvormed ydelsen til den enkelte arbejdstager overstiger 200 kr. Denne bestemmelse har dog ikke været meget anvendt i praksis.

Den nu foreslåede bestemmelse har et mere vidtgående sigte, idet det er anset for formålstjenligt, at der åbnes mulighed for et selskabs medarbejdere til at blive aktionærer og andelshavere på lige fod med de øvrige aktionærer og andelshavere. Som skatte- lovgivningen er i øjeblikket, skal de ansatte svare almindelig indkomstskat af værdien af den ret, som et selskab måtte indrømme dem til at tegne aktier eller andelsbeviser, i det følgende kort betegnet som medarbejderaktier. Det er fundet rimeligt, at der åbnes mulighed for at fritage medarbejderne for denne beskatning, når de selv udnytter tegningsretten, men naturligvis ikke, hvis de straks sælger denne. Ved en sådan ordning tilskyndes medarbejderne til frivilligt at foretage en vis opsparing samtidig med, at medarbejderne ved vilkår om båndlæggelse af medarbejderaktierne i et vist åremål knyttes nærmere til selskabet.

Det er tanken, at finansministeren i de enkelte tilfælde skal godkende vilkårene for den enkelte ordning med medarbejderaktier. Det må være en forudsætning for godkendelse af den enkelte ordning, at adgangen til at tegne medarbejderaktier skal stå åben for alle medarbejderne i selskabet, men adgangen skal dog kunne begrænses i forhold til de enkelte medarbejders årsløn i selskabet, f. eks. til en vis procentdel af vedkommende medarbejders samlede aflønning i selskabet i det foregående indkomstår. Det må endvidere være en forudsætning, at aktierne undrages medarbejdernes frie rådighed i et vist åremål, der i al fald ikke må være under 2 år, regnet fra udnyttelsen af tegningsretten. Bortset herfra skal aktierne i enhver henseende have samme rettigheder som selskabets øvrige aktier, således med hensyn til udbytte og stemmeret.

Når medarbejderaktierne efter udløbet af

båndlæggelsesperioden står til medarbejderens frie disposition, kan de afhændes uden andre skattemæssige virkninger end dem, der gælder ved andre aktieafståelser, hvor aktierne har været i sælgers eje i 2 år eller mere, og hvor reglerne i § 7 i lov om særlig indkomstskat derfor skal anvendes. Ved denne skattemæssige opgørelse skal medarbejderaktierne anses for anskaffet til den pris, medarbejderen har erhvervet aktierne for.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne dertil, skal jeg anbefale, at lovforslaget undergives en hurtig og velvillig behandling i tinget.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Hermed tillader jeg mig at fremsætte forslag til lov om ændring i ferieloven. (Forlængelse af ferie m. v.).

Ved fremsættelsen af forslag til lov om ferie her i tinget den 22. oktober 1969 tilkendegav jeg — som ved tidligere lejligheder — som min opfattelse, at det ville svare til den tradition, der efterhånden foreligger med hensyn til ændringer af ferieloven, om en eventuel forlængelse af ferien skete på det grundlag, at der ved overenskomstfornyelserne mellem hovedorganisationerne på det private arbejdsmarked blev truffet aftale herom, og at der derefter blev foretaget de fornødne ændringer i ferieloven.

Ved vedtagelsen af det af forligsmanden den 27. februar 1971 stillede mæglingsforslag er der nu for det store overenskomstområde, der betegnes som martsoverenskomsterne, truffet aftale om en trinvis forlængelse af ferien til 4 uger og en heraf følgende forhøjelse af feriegodtgørelsen.

Det foreliggende forslag til lov om ændring af ferieloven går ud på, at der i loven gennemføres tilsvarende ændringer, således at ferieforlængelsen og forhøjelsen af feriegodtgørelsen bliver generelt gældende.

Idet jeg henviser til bemærkningerne til de enkelte ændringer, vil jeg gerne pege på, at der efter min opfattelse vil være god grund til nærmere at overveje, om det ikke vil være rigtigt at gå videre i henseende til at liberalisere bestemmelserne om feriens placering, end de foreslåede ændringer til § 9, stk. 1 og 4, er udtryk for. Jeg tænker dels på spørgsmålet om forlængelse af ferieperioden, dels på spørgsmålet, om det ikke vil